

De la tribu, al veïnatge universal **AL PRINCIPI, VA SER L'INTERCANVI**

- Va, Leo, pirem, que encara ens queda allò de les jornades culturals. Per cert, convidaves tu, no?
- Sí... Doncs no podrà ser.
- No... Si al final m'arruïnareu!
- A mi no em miris!
- Perquè... I si et pago els batuts amb això...?
- I això què és?
- És una maqueta que he gravat amb uns col·legues. El de les maraques sóc jo.
- Això què és? La fira de l'intercanvi?
- Dos batuts a canvi del CD del grup del moment? No et pots queixar!
- No, si al final en comptes d'anar endavant anirem endarrere, ja ho veuràs...
- Què vols dir?
- Doncs que abans que existissin els diners la gent intercanviava coses.
- De debò?
- Sí. Feien barates, permutes, intercanvis... I vivien!
- Estàs pensant el mateix que jo?
- Sí.

Com va començar tot? La primera organització humana va ser una tribu nòmada que buscava alimentar-se movent-se d'un lloc a un altre, cap on trobava prou menjar i protecció. En algun moment de fa uns 8.000-10.000 anys, aquesta tribu nòmada, que vivia només de la recol·lecció, la caça i la pesca, va descobrir l'agricultura.

L'agricultura va ser clau per al desenvolupament de la humanitat i va significar per a la tribu instal·lar-se i deixar de ser nòmada. Es va crear la necessitat de construir cases, fabricar estris per treballar la terra, per cuinar i conservar els aliments i confeccionar peces de vestir. En definitiva, l'activitat agrícola va produir un excedent que va propiciar altres activitats econòmiques basades en

l'intercanvi de la collita sobrant per altres productes: sal, estris de ceràmica, animals, etc. Així va ser com l'intercanvi va originar el comerç.

- I còmics antics. El meu pare en té uns quants...
- Discos!
- A casa en tinc una capsa plena, coberta de pols.
- Jo segur que intercanviaré braçalets.
- Hola penya. Cap idea per a les jornades culturals?
- Benvinguda a la I Fira de la Barata!
- I això de què va?
- La barata! Una fira d'intercanvi.
- Sense diners, com es feia abans.
- I quina mena de parades es poden muntar?
- Del que vulguis: de menjar...
- De plantes medicinals...
- De música...
- Doncs jo penso portar mon germà petit, que em té tipa. El canvi pel que sigui!

L'aparició de la roda, fa entre 4.000 i 5.000 anys, es va fer servir inicialment com a roda de terrissaire per fabricar atuells i d'altres objectes. I posteriorment es va fer servir per facilitar el transport de persones i mercaderies, la qual cosa va fer que el comerç s'ampliés en quantitat i llunyania.

L'increment d'intercanvis econòmics va afavorir que les persones es concentrassin en pobles i ciutats. Es van començar a forjar grans civilitzacions com ara Mesopotàmia, Egipte, la Xina i l'Índia, que van començar a fer servir unitats de canvi, diners, per facilitar d'aquesta manera un intercanvi a més gran escala que la que permetia el troc. Va ser a Mesopotàmia on van aparèixer els primers registres comptables de transaccions comercials sobre tauletes d'argila.

- Sí, nena. La nostra proposta de fira d'intercanvi ha guanyat!
- Era la millor.
- Ja ho sap, ton germà, que l'intercanviaràs en una fira?
- Pobre... No. He pensat que muntaré una perruqueria.
- Una perruqueria?
- Per què no? Es pot intercanviar qualsevol cosa, no? Jo faré cuetes, extensions de colors..., a canvi del que hi hagi.
- Genial! Vindré despenada!

Amb l'aparició del ferro, es va accelerar el desenvolupament de les eines i, per tant, de la producció agrícola, la construcció de cases, muralles de defensa, mobles, teles... També van millorar els sistemes de transport. Això va fer que va desenvolupar moltíssim la capacitat de comerciar amb més quantitat de productes, a més distància i amb més nombre de poblacions.